

[Nielsen-Man.]

efter min Mening ogsaa trafikalt udmærket. Dér samles alle Oplandsets Baner. Et Spørgsmaal er det, om Pladsens Jordstykke er saa velegnet. Man maa gaa ud fra, at Folketingsudvalget har set paa det og er kommet til det Resultat, at det ikke var saa velegnet. Ogsaa i det Spørgsmaal haaber jeg, den højtærede Indenrigsminister i det Udvalg, som kan ventes nedsat, vil være i Stand til at give saadanne Oplysninger, at vi klart kan tage vor Stilling.

Med Hensyn til Hjørring maa man ogsaa sige, at denne By ligger trafikalt godt. Det er ganske vist et andet Knudepunkt; i den nordlige Del af Vendsyssel samles Banerne i Hjørring, og med mit Kendskab til Hjørring forbavser det mig, at man ikke har kunnet finde en ideel Plads i Hjørrings naturskønne Omgivelser. Naar Folketingsudvalgets Flertal alligevel har fundet, at Brønderslev er den mest ideelle Plads, maa jeg gaa ud fra, at der foreligger saglige Grunde derfor, og man kan ogsaa fremføre mange saglige Begrundelser for, at Brønderslev er den rigtige Plads. Geografisk er den centralt beliggende, og Pladsen, der er udpeget, er af alle sagkyndige nævnt som en af de bedste, man har faaet præseenteret.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget, som det foreligger, til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Lisbet Hindsgaul: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Naar man paatager sig et saadant Arbejde, der gaar forud for at være Ordfører, saa hænder det, at man f. Eks. tager fat paa Betænkningen fra Folketinget, og jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere nogle Linier derfra. Der staar, at „Forholdene ved Viborg Sindssygehospital i den gamle Tugthusbygning i høj Grad trænger til at ændres, da Forholdene dér for Patienterne ikke er tidssvarende“. Nej, det tror jeg. Naar man som Medlem af Tilsynsraadet har besøgt Viborg Sindssygeanstalt, har det været ganske uundgaeligt, at man har følt sig chokeret, navnlig af den saakaldte Tugthusafdeling, der er omtrent 200 Aar gammel. Dér ser man en Samling Kvinder henleve deres Liv — Kvinder, der ingenlunde er saa syge, at de er ubevidste og ikke ænser de Forhold, de lever under — under saa fattige og gammeldags Former, at man forfærdes. Man ser den høje Fængselsmur, der omgiver den meget lille Have, hvor de oppegaende Patienter færdes i godt Vejr,

de store Sengestuer, hvor 50, 60, 70 Patienter ligger, og hvor der Aaret rundt maa tændes elektrisk Lys, da de ikke kan oplyses paa anden Vis. Trods Istandsættelser, der er blevet ledet dygtigt af Forstanderen for Viborg Sindssygehospital, har det ikke kunnet undgaas, at Fugt og Mug slaar igennem paa Væg og Gulv. Det er derfor i høj Grad paa krævet, at der sker en Forandring.

Jeg kan ærlig talt ikke forstaa, at Indenrigsministrene under de tidligere Regeringer har kunnet sove for Tanken om, at de Mennesker levede under saa trange, umoderne og fattige Forhold.

Det drejer sig for øvrigt ikke alene om Patienterne. Med de store Fremskridt, Lægevidenskaben har gjort i de senere Aar, er der en voksende Helbredelsesprocent, og man oplever, at der Aaret rundt finder Helbredelse Sted, saa at Patienterne vender raske tilbage. Men de Mennesker, der er knyttet til disse Sindssygehospitaler, Læger og Sygeplejersker, som bygger deres Liv paa dette Arbejde, de har ingen Mulighed for at kunne nyde Livet i moderne Omgivelser.

En Etagebygning som Opholdssted for meget syge Mennesker — og det er jo rigtigt, som det allerede er blevet sagt, at en Sindslidelse er en Sygdom lige saa vel som andre organiske Sygdomme — er meget uheldigt, idet det er vanskeligt for Plejeopsynet og Lægerne af faa de syge passet dér. Derfor er den lave Bebyggelse, hvor Patienterne har let Adgang til at færdes i Have og Omegn, Gartnerier o. s. v., naar de ikke efter Lægernes Forskrifter hviler sig, det mest hensigtsmæssige og praktiske og derfor den Vej, som de moderne Arkitekter vil anwise for Fremtiden.

Jeg kan altsaa med denne Indledning — og jeg skal ikke gøre mit Indlæg langt — understrege min store Tilfredshed med, at den højtærede Indenrigsminister nu sætter igennem og faar foretaget de nødvendige Ombygninger, Nybygninger og Tilbygninger. At der er for mange Patienter paa Viborg Sindssygehospital, er givet, og det vil være en stor Lettelse for Læger og Sygeplejersker, naar Antallet 1 000 Patienter nedsættes til 600.

Ogsaa en anden Ting har, naar man besøger Sindssygehospitalerne, maattet gribe i hvert Fald de kvindelige besøgende; det er, at man i større eller mindre Flokke af syge Mennesker ser Børn færdes, gaa Haand i Haand med denne eller hin, og paa Spørgsmaalet til Overlægen eller Lægen — hvem det nu er man følges med — om, hvordan det gaar til, at Børnene færdes i disse Om-